

Szöllősi Zoltán

Már botrány

Vekkerórám, az idő
fém szíve zakatolgat,
körvasútja gondomnak,
kint szél dühöng, veri a
feldagadt képű Holdat.

Virradna bár korábban,
látnám legalább, tudnám,
virasztásom már botrány
főnt a mennyben is: Nap kelne,
térdelnék tüzes ostyán.

Aludjon el a csillag is,
bánatom ragyogója,
lobogok már s mióta –
mozduljon kezem, szerelmed
testemre gombolója.

Jár az éj

Utadon szerelem, nincs malaszt,
billeg Földed félelmetesen,
följuthatsz te akár föld alatt:
Dante útján. Íme ott a menny.

Jár az éj, mint valahol a lift,
merre föl és merre van a le –
ne félj, ha félsz és ne bízz, de higgy –
létednek ej nincsen feneke.

Amikor erkölcsöd veszélyes,
pokloddá lesz minden szenvedély,
szívkamráid lassan kiégnek,
szíved pitvarában jeges szél.

Zörgő ágat holdfény olajoz,
évszakaid többé nincsenek,
kívül s belül időd azonos,
együtt mozdul véled Istened.

Ne hidd

Száraz éj zúg, ablakomra
sűrű eső záporozna,
lámpafényt csapkod a szél,
zúg lent s árad utca árka,
benne részeg, mint hasábfa
bukdácsol, míg révbe ér.

Ne hidd, virasztok magamban,
öreg idő nyög a falban,
követ s téglát emészt,
ne hidd, hogy én rab maradtam,
kezem s lábam leharaptam,
hullni lássam bilincset.

Március van, születésem
zöld havának képe nékem,
emberarcom izzadom,
múlt s jövőndő gázol rajtam,
tapossa szívem és ajkam,

fogam pereg, Himnuszom.

*Csillagig csonkolva, vágva,
tavaszomnak nincsen ága,
fénylik fönt ezer sebből,
száraz éj zúg, eső hullna,
kotyrog bádog csatoma,
Hold ömlik az ereszről.*

Záporozz csak

*Záporozz csak, eső, záporozz,
fürödjön lyukban az ürge,
akácom lombja tetves, poros,
nevető virága szürke.*

*Záporozz csak eső, záporozz,
burukkolj balkáni gerte,
ne dőljön égről is rám a rossz,
tetőmet bomba ne verje.*

*Záporozz csak eső, záporozz,
május van, szerelmes hónap,
zuhogásod bennem százszoros,
fűrösszed szívemet, szómat.*

*Záporozz csak eső, záporozz,
ömljön a könnyed, Isten,
aki sírt, honvágygal kárhozott
bácskai anyám, már nincsen.*

Haikuk

*Fegyenctelepen,
Isten kiűzöttjei,
hatmilliárdan.*

//

*Betörtek hozzám,
bordám léce hiányzik,
mellettem Éva.*

//

*Öröktől árván,
még csak kétezer éve
van édesanyám.*

//

*Mennyit sírhattam?
méri az esőt, mérik
milliméterben.*

//

*Fáj, fáj a gyökér,
felszaggattam ujjaim,
állok a földben.*

//

*Lovak, leányok,
jégvirágos ablakban
hallucinálok.*

//

*Páros koporsónk,
Pest-Buda köve ázik,*

cigaretázunk.

//

*Ajtómat rázza,
házam volna a háza,
sír, dühöng a szél.*

//

*Hova siettem?
mögöttem sír a jövő,
fordulok vissza.*

//

*Jánoshalmi pír,
rügyekben már a gyümölcs,
meg kell születnem.*